

Befolkningen, der med Interesse og Iver ser hen imod disse Forhandlinger, vil det kunne være heldigt for en Gangs Skyld — en Gang imellem, dog ikke for tit — at komme lidt ind paa det ærede Medlems Betragtninger for at paavise deres Urigtigheder. Det er heller ikke for det ærede Medlems egen Skyld, at jeg nu inødegaa ham; det er ikke for at vise det ærede Medlem den Villighed at give ham Lejlighed til at holde os en lang Tale. Det behøves ikke, mener jeg, for det ærede Medlems egen Skyld, det ærede Medlem vil jo meget ofte, naar han taler, have lagt Mærke til ved at se sig omkring i Salen, hvilken Grad af Interesse, andre ærede Medlemmer skænke hans Foredrag, og set udadtil vil det heller ikke være nødvendigt, thi, hvad der end bliver sagt her i Salen, vide vi jo alle, at i „Socialdemokraten“ for i Morgen har det ærede Medlem vundet en vældig Sejr. Det ærede Medlem benyttede sin sædvanlige Taktik, at dette eller hint var det ikke lykkedes mig at gendrive, og dermed staar det jo selvfølgelig fast, at det var af de Grunde, som han har nævnt. Jeg tror næsten ikke, jeg behøver at sige, at jeg ikke føler mig forpligtet til at pille det ærede Medlems lange og indviklede Foredrag op og gendrive det Stykke for Stykke. Der er virkelig ogsaa Ting i det ærede Medlems Foredrag, der er af den Beskaffenhed, at selv den allermest udenforstaaende med Lethed vil af sig selv uden nogen Vejledning kunne fatte Betyningsløsheden deraf.

Det ærede Medlem sagde, at jeg var gaaet uden om Landsbysmeden, det var vist ham, det ærede Medlem havde fremme i Tirsdags. Naar jeg gik uden om ham, gjorde jeg det med velberaad Hu, fordi lige før jeg havde Ordet, havde en Landsbysnedker, som er Medlem af dette Ting, erklæret, at han vilde stemme for disse Love, og naar en Landsbysnedker kan stemme derfor, kunne de vel ikke være saa helt farlige for en Landsbysmed.

Jeg paaviste i al Korthed, hvor urimelig overdrevne det ærede Medlems Betragtninger efter min Mening ere. Det ærede Medlem gjorde nu for saa vidt et Tilbage-tog, som han erklærede ikke at have sagt, hvor mange Godsejere der var paa over 1,000 Tdr. Hartkorn, og at 11 var dog ogsaa noget. Det ærede Medlem lod forstaa, da han forleden havde Ordet, at der var mange. Det ærede Medlem sagde, at Godsejere paa over 2,000 Tdr. Hartkorn fandtes der mange af. (Modsigelse af *Borgbjærg*.) Det staar i Rigsdagstidenden.

Det ærede Medlem kan saa sige saa meget, som han vil, at det ikke gør det. Saa kan det ærede Medlem ikke sin Rigsdagstidende, men det kan jeg. Hvis jeg nu kunde være saa heldig at finde det uden at opholde det høje Ting for længe, skal jeg med den højtaerede Formands Tilladelse oplæse det. (Ophold.) Det ærede Medlem siger Spalte 2933: „Der er jo mange af vore Lensbesiddere, som eje 2,000 Tdr. Hartkorn eller mere.“ Det ærede Medlem vil se, at det er mig, der kan Rigsdagstidenden, og ikke ham selv. Men naturligvis, naar man fylder saa meget i Rigsdagstidenden, er det ogsaa svært at huske, hvad det er. Det ærede Medlem sagde altsaa den Dag, at der var mange af vore Lensbesiddere, som vare oppe paa 2,000 Tdr. Hartkorn eller derover, men dem vilde han slet ikke tale om. Derimod vilde han tale om de middelstore Godsejere paa 1,000 Tdr. Hartkorn. Men det følger jo med nødvendig Konsekvens af det ærede Medlems Ord — de kunne ikke forstaaes paa anden Maade — at naar der er mange Lensbesiddere paa over 2,000 Tdr. Hartkorn og middelstore Godsejere paa 1,000 Tdr. Hartkorn, maa der være mange af dem ogsaa; og saa viser det sig, at der kun er een stor Lensbesidder og 11 almindelige Godsejere. Naar man vil excellere i at fremføre Tal, og saa kommer saa galt af Sted som det ærede Medlem i dette Tilfælde, ville ærede Medlemmer kunne forstaa, at det i og for sig maa være tilstrækkeligt at fremdrage et saadant Træk, fordi det kaster et Upaalidelighedens Skær over hele det ærede Medlems Foredrag.

I Dag var det ærede Medlem ikke saa meget inde paa Godsejerne, det var derimod Proprietærene, det var galt med. Det ærede Medlem oplyste, at for Hartkorn over 12 Tdr., tilsammen 60,000 Tdr., fik de en Lettelse af 1 Million, kapitaliseret 25 Millioner, saa at disse Folk Dagen efter kunde sælge deres Ejendomme for mere end ellers — jeg gad for Resten nok vide til hvem. Det ærede Medlem regner i hele denne Sag, som om denne Lov lige straks vilde medføre en Skattelettelse af 18 Kr. pr. Td. Hartkorn. Det er fuldstændig urigtigt og uberettiget efter de Beregninger, der ere gjorte. Der skal være meget store Fejl i Beregningerne, for at disse Skattelove straks skulle kunne give mere end 8 Kr. i Skattelettelse pr. Td. Hartkorn, og der er ikke Grund til at tro, at der er store Fejl i Beregningerne. Det vil være mange Aar, før disse Skattelove give den niende, tiende, ellefte Krone